

درآمد ۳۴ میلیارد دلاری از نانوایی

لیزا کولبیرکل، ترجمه: محمد رضا وزیریان

جورج وستون به عنوان شاگرد نانوا در سال ۱۸۸۲ فعالیت اقتصادی خانوادگی خود را با دو بخش‌کننده محصولات نانوایی آغاز کرد. موفقیت در فروش، او را قادر به بدست آوردن دیگر شریان‌های بخش مواد خود کرد و همین امر به زودی توانست او را تشویق به تاسیس نانوایی و شیرینی‌پزی در شهر تورنتو به نام «مدل بیگری» در سال ۱۸۹۶ کند.

این نانوایی توانست تا سال ۱۹۰۸ به تولید شیرینی پرداخته و در سال ۱۹۱۱ با در اختیار گرفتن ۳۰ واگن، توانست بخش مواد خود را انجام دهد و محصولات خود را در بیش از پانصد فروشگاه به فروش برساند. در همین حین و در سال ۱۹۱۰ او تصمیم گرفت تا کارش را با دیگر شرکت‌های فعال در این زمینه ادغام کند. او پس از ابتکارات و ابداع محصولات جدید سرانجام در سال ۱۹۲۱ درگذشت و پسرش گارفیلد وستون جای وی را در این زمینه گرفت و به ادامه فعالیت پرداخت.

این شرکت تحت مدیریت گارفیلد، تولید و فروش نان و بیسکویت در کانادا و آمریکا را آغاز کرد. آنها با استفاده از مزیت رقابتی قیمتی و جایگاه قدرتمندی که داشتند، توانستند رقیبای خود در صنعت نانوایی را پشت سر گذاشته و بر رکود اقتصادی دهه ۱۹۳۰ بدون هیچ مشکل خاصی فائق آیند.

آنها در سال ۱۹۲۷ شرکت «مک کورمیک» را خریداری کرده و یک سال بعد، شعبه‌های نانوایی درون شهری خود را در غرب افتتاح کردند. علاوه بر آن تجهیزات جدیدی به شرکت اضافه کردند که آنها را قادر به تولید بیش از ۳۷۰ نوع شیرینی و ۱۰۰ نوع بیسکویت ساخت.

همچنین در این دهه عملیات خود را در انگلستان آغاز کرده و در آنجا به تولید اولین بیسکویت با کیفیت و ارزان پرداختند. این نانوایی‌ها در سال ۱۹۳۵ از کمپانی اصلی جدا شده و به صورت یک مجموعه یکپارچه، شرکت غذاهای متحد بریتانیا را تشکیل دادند. جرج وستون در سال ۱۹۳۹ شرکت را به آمریکا نیز گسترش داد و در آنجا به تولید بیسکویت پرداخت.

گسترش این شرکت در سال‌های جنگ جهانی دوم نیز ادامه یافت و با خریداری شرکت E.B Eddy زمینه کاری خود را به تولید کاغذ نیز توسعه داد. وستون در سال ۱۹۴۴ «شرکت بیسکویت جنوبی» را از آن خود کرده و با خرید خواربار فروشی‌های غرب، اولین ورود به بازار توزیع محصولات غذایی را تجربه کرد. این رشد با خرید نانوایی‌های زنجیره‌ای شهر ادمونتون در سال ۱۹۴۵ و نانوایی دیتریج در سال ۱۹۴۶ مستحکم‌تر شد. مدیران شرکت در پی این توسعه‌ها به بازار شکلات، کاکائو، شیر و لبنیات علاقه‌مند شده و در سال ۱۹۴۷ «شرکت ویلیام نلسون» را که تولیدکننده همین محصولات بود از آن خود کردند. وستون علاوه بر ادغام شرکت‌ها سهام تعداد زیادی از آنها را نیز خریداری کرد. از جمله آنها می‌توان به خرید بخش عمده سهام شرکت لابلو در سال ۱۹۵۳ اشاره کرد که لابلو را قادر ساخت تا حیطه فروش خود را به نقاط مختلف کانادا گسترش داده و چندین فروشگاه زنجیره‌ای را خریداری کند.

رشد و گسترش وستون در دهه ۱۹۷۰ به دلیل تصمیم‌گیری مدیریت به سازماندهی مجدد عملیات و فعالیت‌ها، متوقف شد تا کارایی شرکت افزایش یابد. گالن وستون، پسر گارفیلد، پس از در اختیار گرفتن پست مدیریت روی فروش محصولات غذایی متمرکز شد. وستون

در این دهه گسترش زیادی در بخش خرده فروشی داشت و تا سال ۱۹۸۴ به بزرگ‌ترین و سودآورترین فروشگاه‌های زنجیره‌ای کانادا تبدیل شد و در پایان این دهه بیش از ۳۰۰ فروشگاه داشته و به ۱۲۰۰ فروشگاه نیز امتیاز فروش تحت نام خود را داده بود. او در دهه ۱۹۸۰ و ۱۹۹۰ مجدداً به توسعه فروشگاه‌های وستون پرداخت. در سال‌های اخیر نیز این رشد ادامه یافته و یکی از آخرین آنها خرید «لبنیات نلسون» در سال ۲۰۰۸ بوده است. اکنون کمپانی جورج وستون یکی از بزرگترین تهیه‌کننده و توزیع‌کننده‌های غذایی کانادا و همچنین دارای فعالیت‌های متعدد در ایالات متحده می‌باشد که بهره‌برداری آن کاملاً تحت مالکیت جورج وستون بوده و در همین زمینه به تولید و بخش انواع محصولات نانی تازه و منجمد، شیرینی و محصولات لبنی و محصولات کشاورزی و ماهی‌های فرآورده شده می‌پردازد. همچنین جورج وستون کنترل ۱/۶۳ درصد از سهام کمپانی‌های لابلو (کمپانی اول در جایگاه صنعت سوپر مارکت‌ها و دارای سهم ۴۰ درصدی از سهم بازار کانادا) را دارا می‌باشد. در میان شرکت‌های زنجیره‌ای در زمینه خواربارفروشی تحت مالکیت لابلو می‌توان به فروشگاه‌های عظیم آتلانتیک، فورتینس، لابلو، نوفرلز، پرویگو، دریل کانادین سوپرستور، وال مارت، یور ایندپندنت گروزرز و Zehrs اشاره کرد. گالن وستون به عنوان رییس شرکت و موسس آن سهام بیش از ۶۰ در صد کمپانی جورج وستون را دارد.

دفتر مرکزی این شرکت در تورنتو، اونتاریو در کانادا، واقع شده و با داشتن بیش از ۱۴۸ هزار کارمند، سالانه بیش از ۳۴ میلیارد دلار درآمد دارد. /